

वर्णमुद्रा

पञ्चशस्त्र

जामकर, शेगाव, जि. बुलढाणा

(१ जानेवारी २०२४ पासून)

नो युवर आँथर उपक्रम

पाच वर्षांपूर्वी आम्ही तीन मित्रांनी 'कॉपर कॉइन पब्लिशिंग' नावाची प्रकाशन संस्था काढून मराठी, हिंदी, पंजाबी व इंग्रजी अशा चार भाषांमधली पुस्तके प्रकाशित करण्याचा प्रयत्न केला. संस्थेचा मुख्य भर कवितांची पुस्तके काढणे व कवी आणि कवितेला साहित्यव्यवहाराच्या केंद्रस्थानी आणागे हा होता. ह्याला तत्कालीन कारण असे घडले होते की २०१२-१३ च्या दिल्लीतील जागतिक पुस्तक मेळा (वर्ल्ड बूक फेअर) ला मी व सरबजीत गरचा हा कविमित्र गेलो असता दिल्लीतीलच एका नामवंत प्रकाशन संस्थेची हिंदी कवितेच्या पुस्तकांची दयनीय निर्मिती पाहून आम्ही व्याख्यित झालो. त्या तुलनेत पॅग्विन, राऊटलेज, रूपा ह्या प्रकाशन संस्थांच्या पुस्तकांची निर्मिती ही दर्जेदार व टिकाऊ स्वरूपाची होती. किमान कवितेला तरी देखण्या रंगरूपात सामोरी आणण्यात प्रकाशकांच्या काय अडचणी आहेत यावर विचार केला असता असे लक्षात आले की, मुळात कवितेचा वाचकवर्ग हा सीमित आहे व त्यापुढे प्रकाशकांचा जेमतेम खर्चच कवितांच्या पुस्तकांतून निघाला तर निघाला नाही तर कविता प्रकाशित करणे हा एक आतबट्ट्याचा व्यवहार ठरतो.

ह्यावर उपाय म्हणून नजरेसमोर दोन पर्याय उभे होते, एक केरळ राज्याच्या धर्तीवर कवी-लेखकांनीच सहकारी तत्त्वावर प्रकाशन संस्था चालवून पुस्तके प्रकाशित करणे व दोन आपणच पुढाकार घेवून पदरमोड करून किमान ना नफा ना तोटा तत्त्वावर कवितांची पुस्तके काढणे. आम्हाला दुसरा पर्याय सोयीचा ठरल्याने आम्ही तो निवडला व गेल्या पाच वर्षांत नाही म्हणता म्हणता चारही भाषांतून महत्वाची व दुर्लक्षित कविता सुद्धा आवर्जून पुढे आणली. ह्यात मराठी भाषेतील तुळसी परब, वसंत आबाजी डहाकेसारखे दिग्गज कवी जसे होते तसेच सलील बाघ, राही डहाके, रव्वींद्र दामोदर लाखे ते तिनायक येवले, महादेव गोरख कांबळेसारख्या युवा कवीपर्यंत आणि पुढे वर्तमानकालीन युवा महिला कवयित्री प्रिया जामकर, शर्मिला राणडे, सुप्रिया आवारे व विशाखा विशाखा ह्या सुद्धा होत्या.

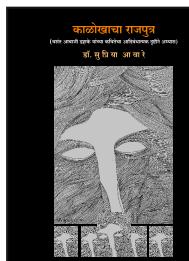
आता 'कॉपर कॉइन'ला वेगळे करून त्यातून वर्णमुद्रा पब्लिशर्स ही वेगळी निर्मिती का करावी लागली इ. बाबी विशद करणे इथे अप्रस्तुत आहे व ते अस्थानी सुद्धा ठरते.

महत्वाचा मुद्दा असा आहे की, पुस्तके प्रकाशित करताना एक बाब अशी ध्यानात आली की, वाड्मयाची आवड असणाऱ्या सर्वच मराठी भाषिकांना जागतिक स्तरावरील महत्वाच्या कवी-लेखकांच्या कलाकृतीची पुरेशी ओळख होतच नाही व त्यामुळे इच्छा असूनही रसिक वाचक अगदी कवी लेखक सुद्धा आपल्या भाषेच्या परिघाबाहेर पोहोचत नाहीत. गेल्या काही वर्षांत मराठीतील नामवंत प्रकाशनसंस्था पाश्चात्य साहित्याच्या अनुवादांकडे वळल्या आहेत ही एक आशादायक बाब आहे, पण ती पुस्तके ललित साहित्याची कथा कांदबरी स्वरूपाची असून सरळ सरळ अनुवाद अशा स्वरूपाची आहेत. त्यातून लेखकाच्या कार्यकर्तृत्वाची ओळख पुरेशी पटेण जरा कठीणच आहे.

(पुढील मजकूर पान क्र. १० वर)

सगळेच पर्याय संपले आहेत
उषा हिंगोणेकर
३७५/- कविता

काळोखाचा राजपत्र
सुप्रिया आवारे
३००/- समीक्षा

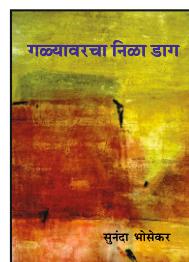
सायलेंट आणि इतर कविता
सागर अचलकर
१५०/- कविता

अशीम प्रदेश
मुग्धा देशपांडे
१५०/- कविता

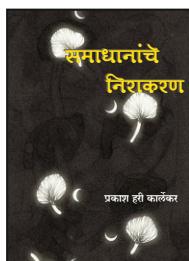
खट्टरकाकांचे विनोद-आच्यान
हरिमोहन झा
अनुवाद : वसंत पाटील
४२४/- लेख

गळ्यावरचा निळा डाग
सुनंदा भोसेकर
२५०/- कविता

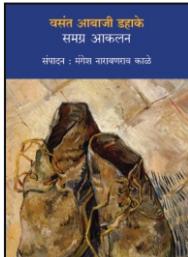
आधार
पंकज कुरुलकर
६५०/- कथा

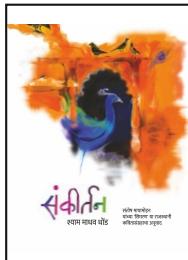
समाधानांचे निराकरण
प्रकाश हरी कार्लेकर
६५०/- कविता

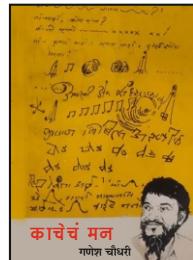
तृष्णात
गणेश चौधरी
५००/- कविता

वसंत आबाजी डहाके : समग्र आकलन
संपादन : मंगेश नारायणराव काळे
१०००/- लेख/टिपणे

संकीर्तन
अनुवादित कविता :
संतोष मायामोहन
अनुवाद : श्याम माधव धोंड
२५०/- कविता

काचेंच मन
गणेश चौधरी
५००/- पत्रे

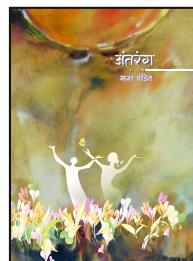
१ जानेवारी २०२५ पासून

मोझार्टचे रेकिवअम
गणेश वामन कनारे
२७५/- कविता

अदिगंगा संग
महेश्वर लखकर
४००/- लेख-टिपणे-अनुवाद

अंतरंग
सना पंडित
२२५/- ललित लेख

अभिसारिका
सना पंडित
७५/- दीर्घ कविता

(पान क्र. २ वरून पुढे)

यावरील उपाय म्हणून वसंत आबाजी डहाके सर व मी सहज चर्चा कीत असताना त्यांनी परदेशातील 'नो युवर आँथर' या प्रकाराचा उल्लेख केला व सर पुढे म्हणाले की, खरं म्हणजे महत्वाचा एक एक कवी लेखक घेऊन त्याचिषयी एक दिवस, दोन दिवस चर्चा घडवून आणली पाहिजे. आपल्या मराठीतच दुर्लक्षित राहून गेलेले असे कितीतरी कवी लेखक आहेत. उदाहरणार्थ रजनी परूळेकर, वसंत दत्तात्रेय गुर्जर, प्रकाश जाधव, सदानंद रेणे, अगदी ढसाळांचाही विचार केला तर त्यांचेवरील कामही अपूर्ण आहे, तुळसी परब आहे, खूप आहेत. पण कुणी आणि कधी करावं हे काम ?

यानंतर आम्ही बराच वेळ गप्प राहिलो व हळूहळू आम्हा दोघांच्याही मनातून ही 'नो युवर आँथर' संकल्पना आकाराला येत गेली. काय आहे ही संकल्पना व तिचे गेल्या वर्षभरातील फलित काय आहे ते ऐका :

सुरुवात जरी मराठी-कवी लेखकांपासून झाली होती तरी प्रत्यक्ष चर्चासत्र घेताना असा विचार मनात आला की, जागतिक स्तरावरील अत्यंत महत्वाचे कवी-लेखक अजूनही मराठीला पुरेसे माहिती नाहीत. उदाहरण घ्यायचे तर विलास सारंगांनी त्यांच्या 'सिसिफस आणि बेलाका' या पुस्तकात कापका, सॅम्युएल बेकेट, सार्व यांचेविषयी संक्षिप्त लिहिल्यानंतर पुढे फार काही मराठीत आढळतच नाही. तेव्हा सुरुवात आपण सॅम्युएल बेकेटपासून करूयात.

दोन वर्षांपूर्वी शेगाव जिल्हा बुलडाणा येथे सॅम्युएल बेकेट या अस्तित्ववादी लेखकावर अत्यंत यशस्वी असे चर्चासत्र दिनांक २ व ३ नोव्हेंबर २०१८ रोजी पार पडले. बेकेटचे अभ्यासक मा. गणेश कनाटे, ठाणे; डॉ. दीपक बोरागावे, पुणे; डॉ. अरविंद विश्वनाथ, अकोला; दत्ता चव्हाण, परभणी व डहाके सर स्वतः यांनी निबंध वाचले. उपस्थित मोजक्या पंचवीस सहभागींनी विविध अंगाने बेकेट यांच्या साहित्यावर चर्चा केली. त्या चर्चासत्राचे फलित म्हणून 'बेकेट आय डोन्ट नो म्हणतो म्हणून' ही पुस्तिका ऑगस्ट २०१९ मध्ये प्रकाशित करण्यात आली.

शेगावच्या चर्चासत्रात एक त्रुटी अशी निर्दर्शनास आली की, इथे फक्त ३० लोक चर्चेत सहभागी झाले होते, परंतु हेच चर्चासत्र जर का एखाद्या महाविद्यालयात विद्यापीठात असते तर काही विद्यार्थी सुद्धा त्यात सहभागी होऊ शकले असते.

म्हणून पुढे मार्च २०१९ मध्ये 'दस्तऐवस्की'वरील चर्चासत्र नांदेडच्या स्वामी रामानंद तीर्थ मराठवाडा विद्यापीठात घेतले व ऑगस्ट २०१९ मध्ये नागपूर्ला हिस्लॉप महाविद्यालयात 'जॉर्ज आँवेल'वरील चर्चा पार पडली. ह्या दोन्ही पुस्तिकांची निर्मितीची कामे यथावकाश सुरु आहेत. आता दिनांक ४ व ५ जानेवारी २०२० मध्ये औरंगाबादच्या डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर मराठवाडा विद्यापीठात 'सार्व'वर चर्चा आयोजित केली असून पुढील चर्चा एक वर्षासाठी मराठीकडे किंवा भारतीय भाषांतील लेखकांकडे वळविण्याचा विचार सुरु झाला आहे. सार्वनंतर कदाचित मराठीतील ग. अं. देशपांडे यांचेविषयीचे चर्चासत्र असेल.

चर्चासत्राचे थोडक्यात स्वरूप असे असते :

- प्रथम येणारे प्रथम या अग्रक्रमाने फक्त पहिल्या तीस लोकांची नोंदणी करण्यात येते. (यापेक्षा जास्त लोकांची व्यवस्था करणे शक्य नसल्याने)
- नोंदणी शुल्क १५००/- (बाहेरील व्यक्तींना निवास व भोजन व्यवस्थेकरिता) व १०००/- (स्थानिक व्यक्तींना निवास व्यवस्था वगळून) आकारले जाते.

- स्थानिक व बाहेरील मुद्दा निवडक विद्यार्थी यात निःशुल्क सहभाग घेऊ शकतात.
- नोंदणी पूर्ण झाल्यानंतर मुद्दा काही निवडक व्यक्ती निवास व भोजन व्यवस्था न स्वीकारून चर्चासत्रात सहभागी होऊ शकतात.
- हा एक निखळ ज्ञानसाधनेचा प्रयत्न आहे व तो फक्त लहान ऑडेटोरियम, दोन माईक, पन्नास खुर्च्या, पाच टेबले अशा साहित्याचा संस्थेकडून सहभाग घेऊन व निवास, भोजन व्यवस्थेचे शुल्क भरूनच साजरा करण्यात येतो. निवास, भोजन व्यवस्थेचे प्रायोजकत्व स्वीकारले जात नाही.
- सहभागी वर्के व तज्ज्ञ व्यक्तिसुद्धा विना मानधन व सहभाग शुल्क भरूनच यात सहभागी होत असतात.
- कार्यक्रम हारतुरे, दीपप्रज्वलन, स्वागतगीते, शाली-श्रीफळे विरहित असतो.

आता प्रकाशित झालेल्या ‘बेकेट आय डोन्ट नो म्हणतो म्हणून’ या पुस्तिकेची थोडक्यात माहिती अशी देता येर्इल की, ज्या मराठी वाचकांना आवड व आस्था आहे पण जे इंग्रजीतून अशा कवी-लेखकांपर्यंत पूर्णपणे पोहोचू शकत नाहीत अशा वाचकांसाठी बेकेट कोण होता, साहित्यात त्यांचे लिखाणाचे महत्व काय, लेखनामागील जीवनदृष्टी काय होती इ. बाबींचा उलगडा करून दाखविणारे हे पुस्तक आहे. थेट इंग्रजीतून वाचणाऱ्या वाचकांना या पुस्तिकेचा फारसा उपयोग नाही. उलट अशा अभ्यासकांनी चर्चासत्रात सहभागी होऊन मराठी वाचकांना आपल्याला असलेली माहिती पुरिविष्यासाठी पुढाकार घ्यायला हवा.

सदर पुस्तकाचे संपादन गणेश कनाटे या अभ्यासक मित्राने केले असून स्वतः ‘का वाचायचा संम्युएल बेकेट?’ व ‘बेकेट आणि तत्त्वज्ञान’ ही दोन टिपणे लिहिली आहेत. त्यातून बेकेटचे जागतिक पातळीवरील महत्व व चिंतनशील तत्त्वज्ञ म्हणून बेकेट यांचे अनन्यसाधारण महत्व यावर प्रकाश पडतो. डॉ. दीपक बोरगावे यांनी ‘अंब्सर्डिटी आणि वेटिंग फॉर गोदे’ या टिपणातून बेकेट यांच्या समग्र चिंतनाला व्यापून असलेल्या निरर्थकतेचा लक्षणीय वेध घेतला आहे. दत्ता चव्हाण या मित्राने बेकेट यांचा चरित्रपट संक्षिप्त पण नेटकेपणाने मांडला असून ‘वेटिंग फॉर गोदे’ ही कलाकृती काळाच्या पटलावर अक्षर वाढम्य म्हणून कशी उभी राहते हे सांगितले आहे. डॉ. अरविंद विश्वनाथ यांनी ‘बेकेटकुळातील इतर लेखक’ या टिपणातून अंब्सर्डिटी ही भावना केवळ बेकेटलाच जाणवली होती असे नसून थेट शेक्सपिअर ते मराठीतील खानोलकरांपर्यंतचे लिखाणात कसा कसा या भावनेचा स्पर्श जाणवत राहतो हे विशद केले आहे. वसंत आबाजी डहाके यांनी ‘वेटिंग फॉर गोदे : सूक्ष्म वाचन’ हा निंबंध म्हणजे एखाद्या कलाकृतीकडे किती विविध पद्धतीने पाहता येऊ शकते याचा वस्तुपाठच ठरावा अशा रीतीने सादर केला आहे. केवळ हा एक निंबंधच मुळातून वाचण्यासाठी व अनुभवण्यासाठी वाचकांनी हे पुस्तक आवर्जून मिळवून वाचावे असे मी म्हणतो व थांबतो.

– मनोज सुरेंद्र पाठक
मुख्य संपादक, ‘वर्णमुद्रा पल्लिशास’

कला हा आपण स्वीकारलेला एक जीवनमार्ग असतो.
एका अनामिक वा प्रबळ ओढीने आपण त्याकडे ओढले म्हणा
अथवा ढकलले जात असतो. या वाटेने जाणाऱ्या
प्रत्येकालाच लौकिक यश मिळेल याची जशी खात्री देता येत नाही,
तसेच वैयक्तिक समाधान मिळेल असेही नाही.
पण ही ओढ इतकी प्रबळ असते की, पुढेपुढे तर या
दोन्ही गोषीही अतिशय किरकोळ वाटू लागतात आणि
त्याच वाटेने जात राहणे हीच अंतिम फुलफिलमेंट ठरते.

जी. ए. कुलकर्णी

आपल्या अस्तित्वाच्या तुकड्यातुकड्यांचे
काम करीत भाषेच्या सडसडण्याचा आवाज
ऐकणे, याशिवाय दुसरे काहीही नव्हते करण्यासारखे.
वसंत आबाजी डहाके

वर्णमुद्राची पुस्तके मिळविण्यासाठी :

VARNAMUDRA PUBLISHERS

HDFC CURRENT A/C No.

50200047627114

IFSC : HDFC0002817

BRANCH : SHEGAON

OR

GPAY

9923724550 MANOJ PATHAK

किंवा

वर्णमुद्रा पब्लिशर्स, 'पृथक', रामकृष्ण सोसायटी, एसबीआय कॉलनी,
दत्त मंदिराजवळ, शेगाव, जिल्हा बुलढाणा – ४४४२०३

मोबाईल क्रमांक : ९९२३७२४५५०

इमेल : varnamudra.editors@gmail.com

वेबसाईट : <http://www.varnamudra.com/>